

УДК 343.85(477)

В. В. ШЕНДРИК,

кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник,
начальник кафедри оперативно-розшукової діяльності
навчально-наукового інституту підготовки фахівців кримінальної міліції
Харківського національного університету внутрішніх справ

ЛІНІЙНИЙ ПРИНЦИП РОБОТИ ОПЕРАТИВНИХ ПІДРОЗДІЛІВ ЩОДО ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЗЛОЧИНІВ

Визначено дії оперативних підрозділів органів внутрішніх справ після отримання первинної оперативно-розшукової інформації, визначення принципу роботи, в даному випадку – лінійного, використання всіх передбачених законодавством сил, засобів та методів оперативно-розшукової діяльності в попередженні злочинів.

Учені зазначають: «Ми в міру своїх сил і можливостей повинні віддавати пріоритет політиці, яка була б спрямована на профілактику злочинів, чи, якщо бути до кінця відкритим, наші спроби боротися з ними після їх вчинення (рівноцінно виправленню засуджених) неможливо назвати успішним» [1, с. 12]

Діяльність щодо попередження злочинів передбачає як загальнодержавні заходи правового, економічного, ідеологічного та виховного характеру, так і спеціальні (оперативно-розшукові) заходи, які здійснюються оперативними підрозділами органів внутрішніх справ (далі – ОВС).

Загальні та окремі проблеми управління та організації оперативно-розшукової діяльності підрозділів карного розшуку досліджувалися на різних етапах розвитку оперативно-розшукової науки такими вченими, як В. М. Атмажитов, О. М. Бандурка, В. О. Біляєв, Г. М. Бірюков, І. М. Дехтяр, О. Ф. Долженков, В. В. Зубенко, В. А. Іллічов, А. М. Кислий, І. П. Козаченко, І. М. Колошко, А. Г. Лекар, В. А. Лукашов, О. П. Снігерьев, В. Є. Тарасенко та багатьма іншими [2–16].

Нині дедалі більш очевидним стає той факт, що попередження злочинів, які мають замаскований, прихований характер, потребує насамперед заходів оперативно-розшукового характеру. Оперативно-розшукові заходи, за допомогою яких здійснюється дане попередження, дозволяє під час проведення знаходити фактичні дані, які становлять зміст оперативно-розшукового попередження.

Між тим, з точки зору теорії та практики організації оперативно-розшукової діяльності (далі – ОРД) ОВС, а саме в організації діяльності з реалізації оперативними підрозділами оперативно-профілактичної функції накопичи-

лось чимало проблем, які дотепер є недостатньо дослідженими та становлять предмет аналізу. Перша відомча інструкція з організації таємної агентури в установах карного розшуку була затверджена 2 листопада 1921 р. У ній наголошувалось, що таємна агентура організується для попередження та розкриття будь-яких злочинів шляхом своєчасного повідомлення про них, а також для збирання відомостей про злочини, які вже скоєні [17].

А. Г. Лекарем був підготовлений перший нормативний акт МВС СРСР, який регламентує організаційно-тактичні положення попередження злочинів органами міліції [18]. Як результат, у 1971 р. було вже більш 120 міськрайорганів внутрішніх справ, в яких знаходились підрозділи профілактики, а до кінця 1972 р. їх кількість досягла 1300. Відповідно до наказу МВС СРСР «Про затвердження Положення про профілактичну службу Управління карного розшуку МВС СРСР» була створена профілактична служба правопорушень [19].

Одним із головних (основних) завдань оперативно-розшукової діяльності є попередження злочинності. В оперативно-розшуковому попередженні виділяють наступні складові: профілактику, запобігання та припинення. Вони взаємопов'язані, але мають головну мету – не допустити скоєння злочинів [20, с. 20, 386–387; 21, с. 104]. На структурні частини кримінального блоку покладено завдання «оперативного перекриття місць концентрації осіб, схильних до вчинення злочинів» [22].

Підрозділи карного розшуку як складовий елемент кримінальної міліції виконують значний обсяг роботи в попередженні та розкритті злочинів. У загальній структурі злочинів, що реєструється у країні, частка злочинів, боротьба з якими віднесена до компетенції карного

розшуку, становить майже 70 %. Тому зосередимось саме на діяльності карного розшуку.

Згідно з наказом МВС України від 21 лютого 2001 р. № 129 «Про організацію виконання Комплексної програми профілактики злочинності на 2001–2005 роки», профілактика злочинів – один із пріоритетних напрямків діяльності ОВС України по боротьбі зі злочинністю [23].

Подолання негативних явищ у суспільстві ставить перед оперативними підрозділами МВС України складні завдання щодо покращення ситуації на території, об'єктах обслуговування та у країні загалом.

В. М. Аتماжитов та В. А. Іллічов, розглядаючи питання оперативного обслуговування території та об'єктів підрозділами карного розшуку, визначають його як комплекс заходів з оптимальної розстановки сил та засобів, що забезпечує як одержання оперативної інформації, так і своєчасне її використання з метою ефективної боротьби зі злочинністю [24, с. 24].

Можна наголосити на відмінності попереджувальної діяльності апаратів карного розшуку від попереджувальної діяльності інших (неоперативних) підрозділів ОВС. Сутність даної відмінності полягає в тому, що оперативні співробітники отримують інформацію для попереджувальної роботи переважно з негласних джерел, саме тому попереджувальна діяльність оперативних служб повинна бути негласною.

В організаційно-управлінському плані у вказаній діяльності підрозділів карного розшуку щодо підвищення рівня протидії злочинності виділяють організаційно-управлінський, лінійний та оперативно-територіальний (зональний) принципи [25, с. 4].

Лінійний принцип організації роботи передбачає закріплення працівників карного розшуку за певними напрямками роботи. Під лінійним принципом роботи В. І. Гаврилюк розуміє комплекс оперативно-розшукових заходів, здійснюваних за закріпленими у відомчих нормативно-правових актах лініями роботи, зважаючи на умови оперативної обстановки, що у свою чергу забезпечує швидке та повне отримання оперативної інформації, результативну розстановку сил і засобів ОРД із метою протидії злочинам, а також розшуку злочинців і безвісті зниклих осіб [26, с. 61]. Це дозволяє забезпечити поглиблене вивчення окремих ліній протидії злочинності (проти особистості, власності тощо), що зумовлює виконання відповідними працівниками своїх функціональних обов'язків із максимальною ефективністю.

При незначній кількості працівників (від 3 до 5 осіб) оперативних служб використовується зональний принцип роботи. Про це вказує у своїй роботі В. В. Поливода [27, с. 105].

Завдання, принципи та основні функції організаційно-управлінського принципу більше стосується організації діяльності органів внутрішніх справ, тому зосередимось на лінійному принципі.

Основні завдання карного розшуку визначені в основних завданнях Департаменту карного розшуку (п. 2.1 «Попередження, виявлення і розкриття тяжких та особливо тяжких злочинів») та у функціях Департаменту карного розшуку (п.3.6 «Організація розробки та виконання програм, комплексних і цільових оперативно-профілактичних операцій», п. 3.22 «Ужиття оперативно-розшукових та профілактичних заходів») тощо [25, с. 2–5].

С. М. Кузнецов указує, що «головне в правоохоронній діяльності – не фіксація правопорушень і стягнення за них, а активний профілактичний, попереджувальний вплив, недопущення правопорушень» [28, с. 130–131]. Аналогічного висновку доходить О. В. Болотіна, що вважає основним напрямком діяльності органів внутрішніх справ здійснення загальної й часткової превенції [29, с. 18]. Тому чим активніше органи внутрішніх справ будуть проводити попереджувальну діяльність, тим меншим буде репресивний зміст правоохоронної діяльності держави.

На рис.1 визначено порядок діяльності підрозділів карного розшуку після:

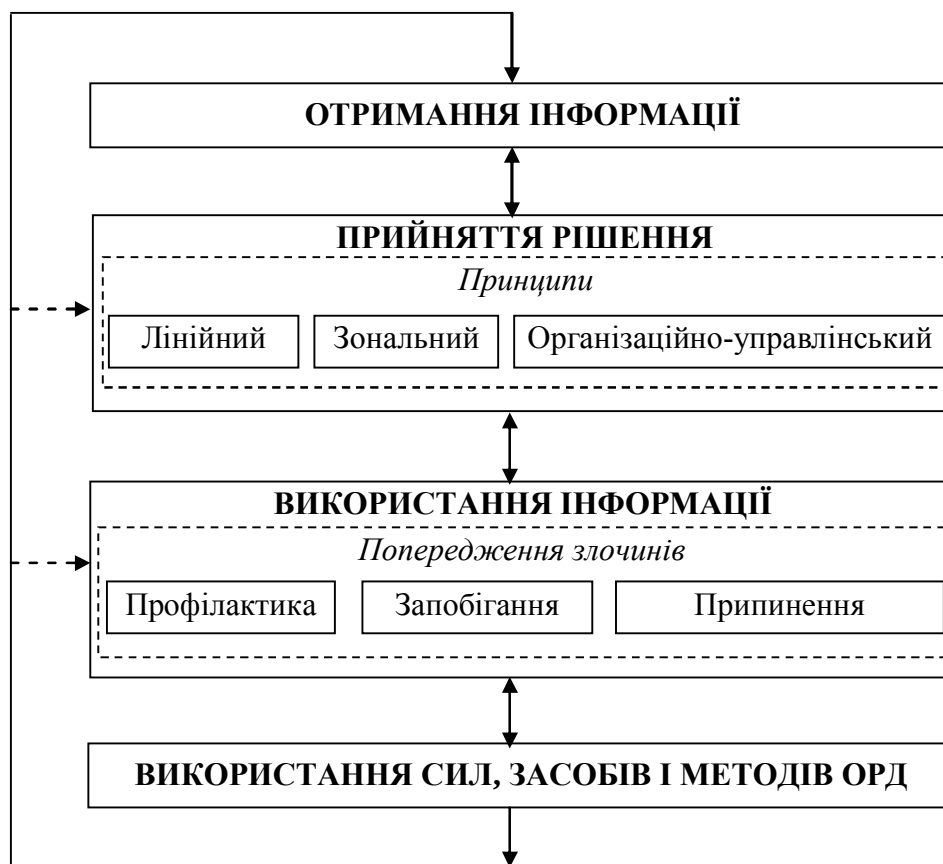
- 1) отримання інформації;
- 2) прийняття рішення після визначення принципу роботи (лінійного, зонального або організаційно-управлінського);
- 3) застосування попереджувальних заходів (профілактика, запобігання, припинення) залежно від стадії протиправних дій;
- 4) сили, засоби та методи ОРД використовуються в рамках діючого законодавства та оперативної обстановки на певний час.

Раціональна розстановка сил і засобів досягається шляхом ретельного вивчення, аналізу й оцінювання оперативної обстановки.

Ю. Ф. Кравченко зауважує, що у плануванні заходів щодо попередження злочинів важливими є своєчасне виявлення та постановка на відповідний облік криміногенних осіб. Тим самим забезпечується обґрунтованість початку оперативно-профілактичної роботи, цілеспрямованість і плановірність її здійснення, відповідальні узгодження в застосуванні відповідних

заходів профілактики, комбіноване використання гласних і негласних джерел інформації, а також здійснення дієвого контролю та надання

практичної допомоги в реалізації оперативно-розшукових планів. [30, с. 62].

Порядок діяльності підрозділів кримінального розшуку після отримання інформації

Відповідно до Інструкції про організацію здійснення адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі, на підрозділи кримінального розшуку покладється виявлення злочинних зв'язків, намірів піднаглядних та вживання заходів щодо попередження та припинення з їх боку злочинів [31]. З метою спостереження і контролю за поведінкою осіб, які перебувають на відповідних обліках, заводяться відповідні оперативні справи.

Із всієї інформації, що забезпечує вирішення завдання попередження злочинів оперативними підрозділами, виключно важливість мають відомості про осіб, що задумують, готують, скоюють та скоїли злочини, попередження яких віднесене до їх компетенції і, що особливо важливо для наукового передбачення, інформація про їхні подальші наміри та дії, що передбачаються, для вжиття адекватних заходів. Саме таку інформацію отримати вкрай важко. Крім того, широко використовується

інформація, безпосередньо отримана співробітниками оперативних підрозділів у процесі вивчення оперативної обстановки, що виникає на території (об'єкті) оперативного обслуговування або по лінії роботи.

О. О. Юхно пропонує поділити оперативно-розшукову інформацію на чотири групи:

- 1) відомості, які можуть бути доказами або сприяти їх одержанню;
- 2) відомості, які сприяють запобіганню злочинів;
- 3) відомості, які сприяють ефективному функціонуванню оперативно-розшукових підрозділів;
- 4) відомості, які можуть становити підстави для розроблення окремих положень кримінально-правової політики [32, с. 143].

На наш погляд, працівник оперативного підрозділу, отримавши первинну оперативно-розшукову інформацію, визначає подальший напрямок її використання після з'ясування

достатності зазначеної інформації. Він надає пропозиції щодо найбільш доцільного напрямку подальшого використання одержаних відомостей, а саме: про спростування інформації щодо можливої протиправної діяльності особи (групи осіб); про вжиття профілактичних заходів до особи (групи осіб); про притягнення особи (групи осіб) до адміністративної відповідальності; про надсилання інформації в інший орган чи підрозділ внутрішніх справ або правоохоронний орган (у тому числі й міжнародним правоохоронним органам) за належністю; про інформування державних органів відповідно до їх компетенції; про заведення оперативно-розшукової справи відповідної категорії; про надсилання інформації для занесення до автоматизованої інформаційної системи; про надсилання інформації у відповідний підрозділ для порушення кримінальної справи [33, с. 124–125].

Отримана первинна оперативно-розшукова інформація підлягає обов'язковій попередній перевірці. Однак, зокрема, у ст. 9 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» закріплено норму про те, що в кожному випадку наявності підстав для проведення оперативно-розшукової діяльності заводиться оперативно-розшукова справа. Без заведення оперативно-розшукової справи проведення оперативно-розшукових заходів забороняється [34]. Це ускладнює проведення перевірки отриманої первинної оперативно-розшукової інформації. У цьому випадку доцільно зауважити, що в наказах МВС СРСР від 7 липня 1989 р. № 0015 та МВС України від 23 липня 1993 р. № 003 дані питання були вирішені.

Якщо порівняти, яким чином аналізоване питання врегульовано в законодавстві зарубіжних країн, то побачимо, що в Латвії така перевірка обмежена двома місяцями, хоча цей термін за необхідності можна продовжити. У США такий процес має назву «збирання відомостей» і триває тільки 90 днів, але і даний строк може бути продовжений на підставі відповідного дозволу [35, с. 542].

Оперативним підрозділам органів внутрішніх справ України слід скористатись іноземним досвідом у наступних напрямках:

1) створити відділи кримінальної розвідки, які б обслуговували декілька райвідділів органів внутрішніх справ України (наприклад два) та займалися пошуком оперативно-розшукової інформації на території райвідділів, за якими вони закріплені;

2) більш активно використовувати можливості патрульно-постової служби міліції у процесі отримання оперативної інформації шляхом постійного інформування останніх про те, яка інформація становить інтерес для оперативних підрозділів, і негайної її передачі;

3) активізувати роботу щодо своєчасного надходження оперативно-розшукової інформації від різних служб органів внутрішніх справ України до оперативних підрозділів шляхом виділення окремого працівника, який би відповідав за цю ділянку роботи;

4) створити веб-портал для працівників органів внутрішніх справ України з наступними послугами: безплатна електронна пошта, чати і дошки повідомлень, адреси і телефони райвідділів, орієнтування про розшук злочинців, фабули нерозкритих злочинів, – на який працівники інших міськрайвідділів змогли б зайти і залишити там інформацію для конкретного адресата [36, с. 27–28].

Отже, щоб мати підстави для перевірки злочинів оперативно-розшуковим шляхом, необхідна достатня інформація, і в той же час її достовірність треба перевірити оперативно-розшуковим шляхом. У логіці це називається порочним кругом, оскільки щоб провести оперативні заходи, необхідна достатня інформація, а щоб отримати таку інформацію, потрібно провести оперативно-розшукові заходи.

Як відмічалось раніше, після отримання первинної оперативно-розшукової інформації, визначення принципу роботи, в даному випадку – лінійного, використовуються всі передбачені законодавством сили, засоби та методи ОРД у попередженні злочинів.

Кожний із методів ОРД має свій зміст, особливості тактики проведення, фіксації та закріплення отриманих даних, нормативно-правового регулювання тощо. Наше завдання – з урахуванням положень теорії та практики визначити ті методи, які характерні саме для попередження злочинів у рамках здійснення оперативно-розшукової діяльності.

Таким чином, ми дійшли **висновку**, що елемент комплексної і раціональної розстановки та використання наявних сил, оперативно-попереджувальних засобів, попереджувальних методів та оперативно-попереджувальних заходів посідає важливе місце у процесі якісної організації діяльності оперативних підрозділів за лінійним принципом роботи в попередженні злочинів із можливістю роботи у відповідних оперативних справах.

Список використаної літератури

1. Шур Э. М. Наше преступное общество. Социальные и правовые источники преступности в Америке / Э. М. Шур ; пер. с англ. Ю. А. Неподаева. – М. : Прогресс, 1977. – 326 с.
2. Аتماжитов В. М. Взаимодействие аппаратов уголовного розыска с другими службами горрайорганов внутренних дел при раскрытии преступлений и пути его дальнейшего совершенствования : автореф. дис. на соискание учен. степени канд. юрид. наук : спец. 12.00.09 «Уголовный процесс, криминалистика и судебная экспертиза; оперативно-розыскная деятельность» / В. М. Аتماжитов. – М., 1981. – 24 с.
3. Бандурка О. М. Управління в органах внутрішніх справ України : підручник / О. М. Бандурка. – Х. : Ун-т внутр. справ, 1998. – 480 с.
4. Біляєв В. О. Організаційно-тактичні основи оперативного пошуку у місцях зі складною оперативною обстановкою (за матеріалами діяльності підрозділів карного розшуку ОВС України) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 21.07.04 «Оперативно-розшукова діяльність» / В. О. Біляєв. – Х., 2005. – 20 с.
5. Бірюков Г. М. Основи оперативно-тактичного забезпечення розкриття підрозділами карного розшуку злочинів, що вчиняються групами осіб, які мають ознаки організованих злочинних груп : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 21.07.04 «Оперативно-розшукова діяльність» / Бірюков Георгій Михайлович. – К., 1999. – 18 с.
6. Дехтяр И. Н. Организация и тактика раскрытия преступлений аппаратами уголовного розыска в индустриальных районах крупных городов : автореф. дис. на соискание учен. степени канд. юрид. наук : спец. 12.00.09 «Уголовный процесс, криминалистика; оперативно-розыскная деятельность» / И. Н. Дехтяр. – М., 1986. – 24 с.
7. Долженков О. Ф. Теоретичні проблеми становлення політики протидії створенню інфраструктури злочинного світу засобами оперативно-розшукової діяльності органів внутрішніх справ : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня д-ра юрид. наук : спец. 21.07.04 «Оперативно-розшукова діяльність» / О. Ф. Долженков. – О., 2002. – 40 с.
8. Зубенко В. В. Оперативно-розшукові справи, їх провадження та реалізація підрозділами карного розшуку : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 21.07.04 «Оперативно-розшукова діяльність» / В. В. Зубенко. – К., 2003. – 20 с.
9. Ильичев В. А. Некоторые проблемы организационно-функционального построения аппаратов уголовного розыска / В. А. Ильичев. – М. : Акад. МВД СССР, 1985. – 46 с.
10. Кислий А. М. Відомчий контроль за оперативно-розшуковою діяльністю підрозділами карного розшуку : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 21.07.04 «Оперативно-розшукова діяльність» / А. М. Кислий. – К., 2008. – 20 с.
11. Козаченко И. П. Оперативно-розыскная профилактика (правовые и организационно-тактические вопросы) / И. П. Козаченко. – К. : НИИРЮ, 1991. – 68 с.
12. Колошко І. М. Організація і тактика боротьби апаратів карного розшуку з навмисними вбивствами (за матеріалами органів внутрішніх справ України) : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.09 / І. М. Колошко. – Х., 1996. – 350 с.
13. Лекарь А. Г. Основы организации и тактики раскрытия преступлений аппаратами уголовного розыска : учеб. пособие / А. Г. Лекарь. – К. : НИИРЮ КВШ МВД СССР, 1979. – 84 с.
14. Лукашов В. А. Вопросы организации деятельности аппаратов уголовного розыска / В. А. Лукашов. – М. : ВНИИ МВД СССР, 1969. – 33 с.
15. Снигерев А. П. Деятельность органов внутренних дел на железнодорожном транспорте по борьбе с организованными преступными группами : автореф. дис. на соискание учен. степени д-ра юрид. наук : спец. 12.00.09 «Уголовный процесс, криминалистика; оперативно-розыскная деятельность» / Снигерев Александр Петрович. – Харьков, 1996. – 386 с.
16. Тарасенко В. Є. Удосконалення агентурної роботи підрозділів карного розшуку міськрайвідділів органів внутрішніх справ (за матеріалами східного регіону України) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 21.07.04 «Оперативно-розшукова діяльність» / В. Є. Тарасенко. – Л., 2006. – 20 с.
17. Центральний державний архів вищих органів влади та управління України, ф. 6, оп. 1, спр. 239, арк. 32.
18. О введении в действие Инструкции по основам организации и тактики предотвращения преступлений органами милиции [Электронный ресурс] : приказ МВД СССР от 14 апр. 1969 г. – Режим доступа: <http://www.ussrdoc.com/ussr4.htm>.
19. Зинченко О. В. Становление и развитие отечественной системы предупреждения преступлений органами внутренних дел [Электронный ресурс] : автореф. дис. на соискание учен. степени канд. юрид. наук : спец. 12.00.08 «Уголовное право и криминология; уголовно-исполнительное право» / Зинченко Олеся Владимировна. – М., 2006. – Режим доступа: <http://www.disscat.com/content/stanovlenie-i-razvitiie-otechestvennoi-sistemy-preduprezhdeniya-prestuplenii-organami-vnutren>.

20. Оперативно-розыскная деятельность (общая часть) : учебник / под ред. В. М. Ахмажитова. – М. : Акад. МВД СССР, 1990. – 563 с.
21. Оперативно-розшукова діяльність органів внутрішніх справ. Загальна частина : курс лекцій : у 2 ч. Ч. 2 / авт. кол.: В. М. Шалаєв, В. О. Черков, А. В. Мовчан та ін. – Луганськ : РВВ ЛДУВС ім. Е. О. Дідоренка, 2009. – 154 с.
22. Про затвердження Положення про основи організації розкриття злочинів органами внутрішніх справ України [Електронний ресурс] : наказ МВС України від 24 верес. 2010 р. № 456. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=z0105-11>.
23. Про комплексну програму профілактики злочинності на 2001–2005 роки [Електронний ресурс] : указ Президента України від 25 груд. 2000 р. № 1376/2000. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1376/2000>.
24. Ахмажитов В. М. Организация оперативного обслуживания по линии уголовного розыска – важное направление повышения уровня раскрытия преступлений / В. М. Ахмажитов, В. А. Ильичев // Теория и практика раскрытия преступлений оперативно-розыскными аппаратами органов внутренних дел. – М. : Акад. МВД СССР, 1986. – С. 23–25.
25. Положення про департамент карного розшуку МВС України : затв. наказом МВС України від 30 черв. 2009 р. № 285. – К. : М-во внутр. справ України, 2009. – 33 с.
26. Гаврилюк В. І. Поняття лінійного принципу оперативного обслуговування підрозділами карного розшуку / В. І. Гаврилюк // Бюлетень з обміну досвідом роботи. – 2010. – № 181. – С. 60–63.
27. Поливода В. В. Поняття та сутність оперативного обслуговування за зональним принципом обслуговування об'єктів та територій підрозділами карного розшуку / В. В. Поливода // Науковий вісник КНУВС. – 2006. – № 2. – Ч. 2. – С. 101–105.
28. Кузнецов С. М. Правоохранительная деятельность органов внутренних дел (административно-правовые аспекты) : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.02 / С. М. Кузнецов. – М., 1997. – 153 с.
29. Болотина Е. В. Правоохранительная функция государства и разделение властей / Е. В. Болотина // Государство и право на рубеже веков. – СПб. : Санкт-Петерб. ун-т МВД России, 2001. – С. 89–91.
30. Кравченко Ю. Ф. Попередження і розкриття злочинів підрозділами карного розшуку : підручник / Ю. Ф. Кравченко. – К. : РВВ МВС України, 2000. – 391 с.
31. Інструкція про порядок організації здійснення адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі [Електронний ресурс] : наказ МВС, Державного департаменту з виконання покарань України від 4 листоп. 2003 р. № 1303/203. – http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/REG8645.html.
32. Юхно О. О. Теорія та практика оперативно-розшукового запобігання злочинам органами внутрішніх справ : монографія / О. О. Юхно. – О. : Інтерпринт, 2010. – 368 с.
33. Баб'як А. В. Отримання та використання первинної оперативно-розшукової інформації оперативними підрозділами ОВС України : монографія / А. В. Баб'як, В. П. Сапальов, М. В. Стащак, В. В. Шендрик. – Л. : Каменярь, 2010. – 167 с.
34. Про оперативно-розшукову діяльність [Електронний ресурс] : закон України від 18 лют. 1992 р. № 2135-ХІІ. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2135-12>.
35. Основы оперативно-розыскной деятельности : учебник / под общ. ред. В. Б. Рушайло. – СПб. : Лань, 2000. – 720 с.
36. Шендрик В. В. Міжнародний досвід використання підрозділів поліції для отримання оперативно-розшукової інформації / В. В. Шендрик // Право і Безпека. – 2009. – № 1. – С. 24–29.

Надійшла до редколегії 16.01.2012

ШЕНДРИК В. В. ЛИНЕЙНЫЙ ПРИНЦИП РАБОТЫ ОПЕРАТИВНЫХ ПОДРАЗДЕЛЕНИЙ ПО ПРЕДУПРЕЖДЕНИЮ ПРЕСТУПЛЕНИЙ

Определены действия оперативных подразделений органов внутренних дел после получения оперативной информации при линейном принципе работы, использование всех предусмотренных законодательством сил, средств и методов оперативно-розыскной деятельности в предупреждении преступлений.

SHENDRYK V. LINEAR PRINCIPLE OF WORK OF OPERATIVE DIVISIONS ON CRIME PREVENTION

Actions of operative divisions of law enforcement agencies after receiving operational information at a linear principle of work, use of all forces, means and methods operative and search activity provided by the legislation in the prevention of crimes are defined.